

רחמנא אדפר לן קימיה דאברהם רחמא: בדיל ויעבור:
 רחמנא אדפר לן קימיה דיעחק עקידא: בדיל ויעבור:
 רחמנא אדפר לן קימיה דיעקב שלימא: בדיל ויעבור:
 רחמנא אדפר לן זכותיה דיוסף צדיקא: בדיל ויעבור:
 רחמנא אדפר לן קימיה דמשה נביא: בדיל ויעבור:
 רחמנא אדפר לן קימיה דאהרן כהנא: בדיל ויעבור:
 רחמנא אדפר לן קנאותיה דפנחס קנאה: בדיל ויעבור:
 רחמנא אדפר לן קימיה דדוד משיחא: בדיל ויעבור:
 רחמנא אדפר לן צלותיה דשלמה מלכא: בדיל ויעבור:
 רחמנא טוב מרוגזך ולא נהדר ריקם מן קדמך:
 אל מלך ויעבור

אוצר החכמה

אלהינו ואלהי אבותינו. אל תעש עמנו כלה. תאחז ידך במשפט. כבא תוכחה
 נגדך. שמנו מספרך אל תמח. גשתך לחקור מוסר. רחמיה יקדמו רגלך. דלות מצעים
 בשורך: קרב צדק מאליך. הורנו בנצקנו לך. צו ישועתנו במפגיע. ותשיב שבות
 אהלי תם. פתחיו ראה כי שממו. זכור נמת לא תשכח צדות מפי ורעו. חותם תעודה
 תתיר. סוף שים בלימודך. טביר אגן הסהר. נא אל יחסר המנג. יה דע את אשר
 ידעו. מגר את אשר לא ידעו. כי תשיב לבצרון. לכודים אסירי התקנה.

ווידוי הגדול של רבינו נסים זצ"ל

רבנו של עולם קודם כל דבר. אין לי פה להשיב. ולא מצח להרים ראש. כי
 מפני שצונותי רבו מלמנות וחטאתי עצמו מספר. וכמשא כבד יקדמו ממני. מתנודה אני
 לפניך יי אלהי בכפיפת ראש. בכפיפת קומה. בכניצת חיל. בחלישות כח. בעבירת לב
 בנמיכות רוח. בקדה. בקריעה. בהשתחוויה. באימה בבקעה. ברתת בנזעה בחלחול ביןראה
 במורא. אומר אני לפניך יי אלהי מקצת מצעי הרעים. ומדרכי המכוערים. וממצללי
 המקולקלים. לאמרם אי אפשר. לקברם אין בי כח. לגדותם לא אעצר חיל. לדברם
 לא אדעם. להגידם איני כדאי. לתבוע עליהם סליחה ומחילה ובפרה מה אני מה תני. אני
 הקל וריק. אני רמה ותולעה. אני עפר ואפר. בוש אני מחשאי. ומוקדם אני מפשעי.
 אין לי פתחון פה להתנדות לפניך גדול צוני מנשוא. עצמו פשעי מספר. בושתי וגם
 נכלמתי. פגנב הנמצא במחשתי:

רבנו של עולם. אם עמדת לפרש את חטאי ולבארתם. יכלה הזמן והם לא
 יכלו. על איזה מהם אתבע. ועל איזה מהם אבקש. ועל איזה מהם אתנודה. על הקל

סדר יום כפור קטן

ט

או על הפקט. על הנספרות או על הנגלות. על הראשונות או על האחרונות. על התכונות או על הישגות. על הטמונות או על הנודעות. על הנזכרות או על הנשכחות ממני. יודע אני בעצמי שאין בי לא תורה ולא חכמה. לא רצת ולא תבונה. לא צדקה ולא ישרות ולא גמילות חסדים. אבל אני סכל ולא יודע. בער ולא מבין. גזלן ולא נאמן. חוב ולא נפאי. רשע ולא צדיק. רע ולא טוב. וכל מעשים רעים עשיתי. וגם עברות רעות עשיתי. ואם אמה דן אותי כמצעשי אוי לי. ני לי. אמה עלי. אויזה על גפשי. ואם תבקש לנקותי כמטהר וכמצרף כסף. לא ישאר ממני מאומה. כי אני נקש לפני אש. וכעצים יבשים לפני האור. כסף סיגים מחפה על חרש. הבד הדלים אין בו ממש:

במה אקדם או מה רפואה אבקש. כבן סורר ומורה הייתי. בעבד מורד על אדוניו. בתלמיד חולק על רבו. את אשר טהרת טמאתי. ואשר טמאת טהרתי. את אשר הרתם אסרתי. ואשר אסרתי הרתתי. את אשר אהבת שנאתי. ואשר שנאת אהבתי. את אשר הקלף החממתי. ואשר החממתי הקלתי. את אשר קרבת רחמתי. ואשר רחמתי קרבת אף לא להקעיםך נתפנמתי. ובצוות מצח באתי לבקש סליחה מלפניך. שגתי פני בכלב העזתי מצח בוונה וגשמי לפניך בבשת פנים. וכן כתוב ומצח אשה וונה היה קף מצנת הקלם:

רבונו של עולם לא על עצמי בלבד אני מתפלל ומתנודה. כי אם בעדי ובעד קהליך העומדים לפניך. ואף על פי שאיני ראוי ולא נפאי להתנודות על עצמי וכל שכן על אחרים אבל כי דרכך להאריך אפה ומדתך להעביר קצפה. ומנהגך לרחם על בריותיך וביחוד לשבים אליך ומודים לפניך ועוזבים ומתנחמים על פשעיהם ולא מכסים אותם. שכן כתוב מכסה פשעיו לא יצלח ומודה ועוב ירחם ומציל את נפשו מדינה של גיהנום:

רבונו של עולם מנהג בית דיןך הצדק לא כמנהג בתי דיניו של בני אדם שמדת בני אדם כשהוא תובע את חברו בקמון אל הבית דין או אל השופט אם יכפור ינצל מן הקמון. ואם יודה מתחב ליתן. ובית דיןך הצדק לא כן הוא. אלא אם יכפור אדם אוי לו ואוי לפשעו. ואם מודה ועוב אמה מרחמהו:

רבונו של עולם לולי חטאינו ופשעינו לא היינו בוששים ונכלמים. ועל מה היינו מותדים כי אי אפשר לו לאדם לבקש על חטא והוא לא חטא. ולא יודע עוז רחמיה אלא בהעבירה חטאת יראיה. ולא על עצמי בלבד אני מתנודה. כי אם בעדי ובעד קל קהליך. יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח ותמחול לנו על כל עונותינו ופשעינו ותכפר לנו על כל חטאתינו: